

Febrer 2021

«Sigueu misericordiosos, com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36)

A l'evangelista Lucas li agrada subratllar la grandesa de l'amor de Déu a través d'una qualitat que, certament, a ell li sembla que la descriu al màxim: la misericòrdia.

Aquest és, a les Sagrades Escriptures, el tret maternal –podríem dir– de l'amor de Déu, amb què té cura de les seves criatures, les conforta, les consola, les acull sense defallir mai. Amb paraules del profeta Isaïes, el Senyor promet al seu poble: «Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats» (Is 66,13).

És un atribut reconegut i proclamat també per la tradició islàmica: entre els 99 Noms Bells de Déu, els que venen més sovint als llavis del fidel musulmà són el de Misericordiós i el de Clement.

Aquesta pàgina de l'Evangeli ens presenta Jesús davant d'una multitud de persones provinent de diverses ciutats i regions, algunes molt allunyades; i els fa una proposta audaç, desconcertant: imitar Déu, el Pare, justament en l'amor misericordiós.

Una meta que a nosaltres ens sembla quasi impensable, inabastable!

«Sigueu misericordiosos, com el vostre Pare és misericordiós»

Des de la perspectiva de l'Evangeli, per imitar el Pare abans de res hem de posar-nos sempre darrere Jesús i aprendre d'Ell a ser els primers a estimar, de la mateixa manera que Déu fa incessantment amb nosaltres.

És l'experiència espiritual descrita pel teòleg luterà Bonhoeffer (1906-1945): «Cada dia la comunitat cristiana canta: "He rebut misericòrdia". He rebut aquest do fins i tot quan he tancat el meu cor a Déu; [...] quan m'he perdut i no he trobat el camí de tornada. Llavors ha estat la paraula del Senyor la que m'ha vingut a trobar, i ho he entès: Ell m'estima. Jesús m'ha trobat; ha estat al meu costat, tan sols Ell. M'ha confortat, ha perdonat tots els meus errors i no m'ha culpat del mal. Quan era el seu enemic i no respectava els seus manaments m'ha tractat com un amic. [...] Em costa comprendre per què el Senyor m'estima d'aquesta manera, per què sóc tan estimat per ell. No puc comprendre com ho ha aconseguit, com ha volgut guanyar el meu cor amb el seu amor; solament puc dir: "He rebut misericòrdia"»^[1].

«Sigueu misericordiosos, com el vostre Pare és misericordiós»

Aquesta Paraula de l'Evangeli ens convida a fer una autèntica revolució en la nostra vida: cada vegada que ens trobem davant d'una possible ofensa, podem deixar de banda el camí del rebuig, del judici inapel·lable i de la venjança per seguir el del perdó, el de la misericòrdia.

Es tracta no tant de practicar un deure pesat sinó més aviat d'acollir de Jesús la possibilitat de passar de la mort de l'egoisme a la vida veritable de la comunió. Descobrirem amb joia que hem rebut el mateix ADN del Pare, que no condemna ningú definitivament, sinó que dona a tothom una segona possibilitat i obre així horitzons d'esperança.

Aquesta elecció ens permetrà també preparar el terreny per a relacions fraternals, de les quals pot néixer i créixer una comunitat humana finalment orientada a la convivència pacífica i constructiva.

«Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós»

D'aquesta manera, Chiara Lubich, meditant la frase de l'evangeli de Mateu que proclama la benaurança de qui practica la misericòrdia (Mt 5,7), suggeria: «El tema de la misericòrdia i del perdó impregna tot l'Evangeli. [...]. I la misericòrdia és precisament l'última expressió de l'amor, de la caritat, la que la completa, és a dir, la que la fa perfecta. [...]. Mirem, doncs, de viure en cada relació nostra aquest amor als altres en forma de misericòrdia! La misericòrdia és un amor que sap acollir cada proïsme, especialment el més pobre i necessitat; un amor que no mesura, abundant, universal, concret; un amor que tendeix a suscitar la reciprocitat, que és la finalitat última de la misericòrdia, sense la qual només hi hauria justícia, que serveix per generar igualtat, però no fraternitat. [...]. Malgrat que sembli difícil i ardu, preguntem-nos, davant de cada proïsme: com es comportaria la seva mare amb ell? És un pensament que ens ajudarà a comprendre i a viure segons el cor de Déu»[\[2\]](#).

Letizia Magri

[\[1\]](#) Dietrich Bonhoeffer, 23 gener 1938, en *La fragilità del male*, recull d'escrits inèdits, Piemme, 2015

[\[2\]](#) C. Lubich, Paraula de Vida novembre 2000, en EAD., *Palabras de Vida/2* (ed. F. Ciardi), Ciudad Nueva (publicació prevista en 2021).